

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 98/11

Luksemburg, 22 września 2011 r.

Wyrok w sprawie C-482/09
Budějovický Budvar, národní podnik /
Anheuser-Busch Inc.

Zarówno Anheuser-Busch jak i Budějovický Budvar mogą kontynuować używanie znaku towarowego Budweiser w Zjednoczonym Królestwie

Konsumenci w Zjednoczonym Królestwie wyraźnie dostrzegają różnicę pomiędzy piwami Budvaru a piwami Anheuser-Busch

Dyrektywa o znakach towarowych¹ stanowi, że znak towarowy nie podlega rejestracji, a za nieważny uznaje się już zarejestrowany znak, jeżeli jest on identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym, a towary lub usługi oznaczone obydwoma znakami również są identyczne. Niemniej jednak, jeżeli właściciel wcześniejszego znaku towarowego tolerował używanie późniejszego identycznego znaku towarowego przez okres kolejnych pięciu lat, będąc jednocześnie świadomy takiego używania, traci on co do zasady uprawnienie do złożenia wniosku o unieważnienie rejestracji późniejszego znaku towarowego oraz do sprzeciwiania się jego używaniu.

Od momentu wejścia na rynek w Zjednoczonym Królestwie, odpowiednio w latach 1973 i 1974, browar czeski Budvar i browar amerykański Anheuser-Busch sprzedają każdy własne piwo pod oznaczeniem „Budweiser” lub innymi określeniami zawierającym to oznaczenie.

W dniu 11 grudnia 1979 r. Anheuser-Busch zgłosił w rejestrze znaków towarowych Zjednoczonego Królestwa określenie „Budweiser” do rejestracji w charakterze znaku towarowego dla towarów: „piwo, ale i porter”. W okresie, gdy rozpatrywano wniosek Anheuser-Busch, w dniu 28 czerwca 1989 r. Budvar dokonał również zgłoszenia do rejestracji określenia „Budweiser” jako znaku towarowego.

W lutym 2000 r. sądy Zjednoczonego Królestwa orzekły, że zarówno Anheuser-Busch jak i Budvar mogą zarejestrować określenie „Budweiser” jako znak towarowy. Ustawodawstwo brytyjskie dopuszczało bowiem wyraźnie jednoczesną rejestrację identycznych lub łądząco podobnych znaków w przypadkach jednoczesnego ich używania w dobrej wierze („honest concurrent use”). W wyniku tego orzeczenia obydwie spółki zostały, w dniu 19 maja 2000 r., wpisane do rejestru znaków towarowych Zjednoczonego Królestwa jako właściciele znaku towarowego Budweiser.

W dniu 18 maja 2005 r., czyli cztery lata i 364 dni po zarejestrowaniu znaku towarowego Budweiser na rzecz Budvaru i Anheuser-Busch, ten ostatni złożył w rejestrze znaków towarowych Zjednoczonego Królestwa wniosek o unieważnienie rejestracji tego znaku dokonanej na rzecz Budvaru. W swym wniosku przedsiębiorstwo amerykańskie powołało się na fakt, że znak towarowy, którego jest ono właścicielem, jest wcześniejszym znakiem towarowym w stosunku do znaku Budvar, ponieważ zgłosiło ono określenie „Budweiser” do rejestracji wcześniej (w dniu 11 grudnia 1979 r.) niż uczynił to czeski browar (w dniu 28 czerwca 1989 r.).

Court of Appeal (Sąd Apelacyjny, Zjednoczone Królestwo), do którego wniesiono odwołanie w tej sprawie przedłożył Trybunałowi Sprawiedliwości pytanie, czy należy uwzględnić wniosek Anheuser-Busch o unieważnienie rejestracji znaku w sytuacji, gdy obie spółki używały przez ponad trzydzieści lat w dobrej wierze określenia „Budweiser” w Zjednoczonym Królestwie.

¹ Dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1).

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał Sprawiedliwości sprecyzował przede wszystkim swoje orzecznictwo w kwestii reguł mających zastosowanie do terminu pięciu lat (tak zwanego terminu "utrąty roszczenia w wyniku tolerowania"), na zakończenie którego właściciel wcześniejszego znaku towarowego traci prawo do sprzeciwienia się używaniu późniejszego znaku towarowego. W tym względzie Trybunał stwierdził, iż zgodnie z brzmieniem dyrektywy, termin ten rozpoczyna swój bieg jedynie po zarejestrowaniu późniejszego znaku towarowego w danym państwie członkowskim. Zatem sam fakt używania późniejszego znaku towarowego bez wystąpienia o jego rejestrację nie może spowodować rozpoczęcia biegu tego terminu.

Z drugiej strony, rejestracja wcześniejszego znaku towarowego nie stanowi warunku koniecznego do rozpoczęcia biegu tego terminu. Dyrektywa wskazuje bowiem, że znak towarowy może zostać uznany za wcześniejszy, nie będąc przedmiotem rejestracji, na przykład w wypadku „wniosków o rejestrację [zgłoszeń] znaków towarowych [...] pod warunkiem ich rejestracji” lub znaków „powszechnie znanych”.

Trybunał uściślił również, że w sytuacji, gdy właściciel wcześniejszego znaku towarowego był pozbawiony wszelkiej możliwości sprzeciwienia się długotrwałemu używaniu w dobrej wierze przez osobę trzecią późniejszego identycznego z jego własnym znaku towarowego, nie można uznać, iż tolerował on to używanie. W konsekwencji okres, podczas którego właściciel wcześniejszego znaku towarowego nie był w stanie sprzeciwić się używaniu późniejszego znaku towarowego nie może być brany pod uwagę przy obliczaniu upływu terminu utraty roszczenia.

Następnie Trybunał stwierdził, że można unieważnić rejestrację późniejszego znaku towarowego jedynie wówczas, gdy znak ten wpływa lub może negatywnie wpływać na podstawową funkcję wcześniejszego znaku towarowego, jaką jest zagwarantowanie konsumentom wskazania pochodzenia oznaczonych tym znakiem towarów.

W tym względzie Trybunał przypomniał, iż zarówno Anheuser-Busch, jak i Budvar sprzedawały w Zjednoczonym Królestwie swoje piwo pod oznaczeniem słownym „Budweiser” lub pod znakiem towarowym zawierającym to oznaczenie przez blisko 30 lat przed dokonaniem ich rejestracji oraz że te dwie spółki uzyskały zezwolenie na wspólną i jednoczesną rejestrację swoich znaków towarowych Budweiser w tym kraju. Trybunał podkreślił również, że chociaż Anheuser-Busch dokonał zgłoszenia określenia „Budweiser” do rejestracji w charakterze znaku towarowego w Zjednoczonym Królestwie wcześniej niż Budvar, oba te przedsiębiorstwa od początku używały swoich znaków towarowych Budweiser w dobrej wierze.

Ponadto Trybunał zauważył, że zdaniem sądu krajowego jakkolwiek nazwy są identyczne, konsumenci w Zjednoczonym Królestwie wyraźnie dostrzegają różnicę pomiędzy piwami Budvaru a piwami Anheuser-Busch - ponieważ ich smak, cena i wygląd zawsze się różniły. Podobnie współistnienie tych dwóch znaków towarowych na rynku Zjednoczonego Królestwa wskazuje na to, że nawet jeżeli są one identyczne, to w wypadku piwa Anheuser-Busch i Budvaru można wyraźnie rozpoznać, że są one wytwarzane przez dwa różne przedsiębiorstwa.

Trybunał orzekł zatem, że w okolicznościach niniejszej sprawy **długotrwałe jednoczesne używanie w dobrej wierze dwóch identycznych przedmiotowych znaków towarowych nie wpływa lub nie jest w stanie negatywnie wpływać na podstawową funkcję wcześniejszego znaku towarowego Anheuser-Busch. W związku z tym, nie można unieważnić rejestracji późniejszego znaku towarowego „Budweiser” zarejestrowanego w Zjednoczonym Królestwie na rzecz Budvar.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793